

Nec tamen ulla magis constat quam *Dia* voluntas,
Quâ sine nemo cadit, vivere nemo potest.
Ergò tibi quæ *Iova* dedit sic ritè reposcit,
Non tua, nec mea sunt, quicquid uterque tenet.
Nec rigor ullus adest: nec sunt amissa, reposcit
Fure suo omnipotens quæ sibi cunq; *DEUS*.
Molliter ergo cubent precor hæc ut membra sepulchro
Quæ præmisisti, pignora chara, suo;
Venerit illa dies donec, qua cuncta resurgent,
Quæ nunc terra sinu mortua clausa fovent.

AD JAIRUM GORLICENSEM.

Vnica *JAIRUS* dum *Filia* mortua luget,
Et poterat *CHRISTUS* quam dare querit opem.
JAIRO in multis similis *VECHNERE*, tibi mens
Quæ nunc? dum letho *Filia* quinta cadit.
“Ludit in humanis *Sapientia* calice rebus:
Quæ tibi lugenti sola medela manet.
Natas ecce tuas sibi *Sponsas* *Christus* adornat;
Proq; *Scholâ* *Natos* vult remanere tuos.

Condolent. & solat. c.

f. JOHANNES Hagendorf D.

ELEGI-